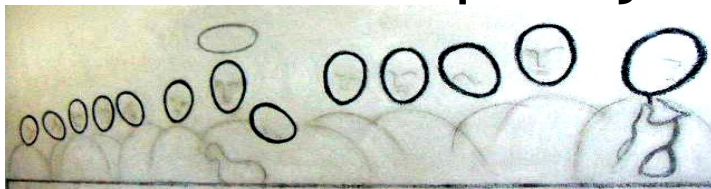

LIST k 24. neděli po Trojici

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Chrástu

„Máme-li soužení, je to k vašemu povzbuzení a spáse; docházíme-li útěchy, je to zase k vašemu povzbuzení; to vám dá sílu, abyste vydrželi stejné utrpení, v jakém jsme my.“

2. Korintským 1,6

Jestliže se někdo uzdraví z nemoci či dojde útěchy v utrpení, je to důvod k radosti a povzbuzení pro všechny kolem. Co ale dává apoštolovi odvahu napsat, že nejen útěcha, ale i soužení jsou nakonec stejným důvodem k povzbuzení? Z jaké perspektivy to mluví?

Je to zkušenost víry, prožívané jako společenství s Kristem, jako účast na jeho utrpení, smrti a vzkříšení, do níž jsme uváděni křtem. Apoštol Pavel měl hlubokou zkušenost s účastí na Kristově utrpení, s nošením jeho jizev na svém těle v mnoha podobách.

V listu Filipským píše: „Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtvýchvstání“ (3,10). A o tohle ve víře jde. O více, než jen o přirozenou (byť pochopitelnou a oprávněnou) radost z povzbuzujících zpráv. Křesťanský život je účastí na životě Krista, jeho smrti a vzkříšení. A čím více je člověk podoben Kristu v jeho souženích, tím hlouběji také prožívá jeho útěchu a zakouší moc jeho vzkříšení. A tak nám nejen útěchy, ale i soužení, tedy vlastně vše, může sloužit k dobrému a působit k povzbuzení – ba co více: ke spáse.

Milí přátelé,
dovoluji si Vás tímto listem k 24. neděli po sv. Trojici srdečně a mimořádně pozdravit. Ve středu končí má izolace a doufám, že od druhé poloviny týdne se rozběhne obvyklý sborový život i dění na faře.
Níže najdete ještě jednou aktualizovaný přehled života ve sboru do konce měsíce.
Moc se s Vámi těším na shledanou!

Karel

čt 18.	19,30 – biblická hodina (statek u Jílků v Božkově)
so 20.	14,00 – brigáda na farské zahradě 18,00 – O hebrejštině a hebrejském myšlení (přednáška Tomáše M. Živného)
ne 21.	Poslední neděle po svaté Trojici 9,30 - bohoslužba s vysluhováním sv. večeře Páně <i>Po bohoslužbě proběhne jednání staršovstva.</i> 15,00 – ekumenická bohoslužba v dálníčnické kapli
čt 25.	18,30 – ekumenická modlitba s rozhovorem nad Biblií <i>na faře v Dýšíně</i>
so 27.	17, 00 – Divadlo KOLEM principála Tomáše Stolaříka: Pohádka Veselé putování do Betléma (vstupné dobrovolné)
ne 28.	První neděle adventní 9,30 - bohoslužba s vysluhováním sv. večeře Páně

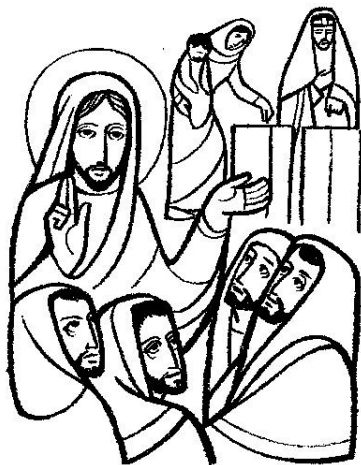
Další pravidelný týdenní program:

Ranní modlitba s následnou snídaní - pondělí od 7,30 hod. na faře
Biblická chvílka ve Človíčku – ve čtvrtek od 8,30 hod.

Bohoslužba s vysluhováním sv. Večeře Páně - neděle od 19 hodin v kostele U Ježíška v Plzni

O této a minulé neděli se na faře nekonaly bohoslužby. Níže zveřejňujeme stručná shrnutí nedělních evangelií z profilu na facebooku Radomíra Škalouda. Radomír je původně metodista, nyní člen přeštického sboru. Jako doktorand, který se zabývá Novým zákonem, se podílí také na vzdělávání výpomocných kazatelů a dalších zájemců o teologii v našem seniorátu.

Text evangelia na 7.11. je Mk 12,38-44

Tak tomu se říká faux pas:
"Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhazují peníze" (v41).
A aby toho nebylo málo, když přišla chudá vdova, která tam hodila nějakou zlámanou grešli, za kterou si v dnešní drahotě nekoupíš u lzáka ani podpopelnou placku, začne Ježíš svolávat učedníky: Viděli jste to?

Viděli jste, kolik tam vhodila?

A prohlásil: "Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice." (v43) Hodnota daru není v jeho finančním vyjádření. A to ani poměrným přepočtem na majetek dárce. Ta hodnota je určena tím, že dala všechno, co měla, z čeho měla být živa.

Prostě tu nejde o prachy, ale o život. A to platí nejen u chrámové pokladnice.

A dobré je, že i kdyby náš život stál za zlámanou grešli, pořád je ještě někdo, kdo ho ocení, když mu tu naši zlámanou grešli dáme.

Text evangelia na 14.11. je Mk 13,1-8

Zemětřesení, války, povstání, všichni proti všem - tak to je konec!

Možná si dnes představíme konec světa jinak - jako jadernou zkázu nebo třeba ekologickou katastrofu. Ať tak či tak, Ježíš nijak nerozporuje, že hrozné věci

skutečně nastanou. Také ale říká: To ještě nebude konec. Hruza, destrukce, zánik - to není konec. Ubíráme se k jinému cíli. Hospodin má se svým stvořením jiný záměr.

Podobně jako Kristova smrt na kříži neměla poslední slovo, byť se zdálo, že má, tak i všechny bědy, které země nese, nemají konečné slovo - to patří Stvořiteli.

Všechna ta trápení jsou přirovnána k porodním

bolestem. Po nich

přichází na svět nový život, nová radost. To je Ježíšova perspektiva konce světa. Bolest a trápení nejsou cíl,

nejsou poslední, to

ještě není konec.

Jednoho dne pominou.

Prý kdysi nějaký rabín

řekl: "Nakonec vše

dobře dopadne. A

pokud něco nedopadlo

dobře, tak to ještě není

konec." Taková je perspektiva Hospodina, který si

ponechal poslední slovo. A Jeho slovo je dobré a mocné.

Je to slovo, které volá ze smrti do života.

Není snadné nacházet nadhled v otázkách, které dnes hýbou společnostmi. Může pro nás v prostředí evangelického sboru představovat takový pohled slovo opata M.-Samuela z kláštera v Novém Dvoře, který nám v posledních týdnech došel? Vyjímáme ze „Zpráv z Nového dvora“ ze září 2021:

A nakonec: jak reagujeme na zdravotní situaci, na proměny lidských vztahů, které s sebou tato situace nese, a na rozhodnutí vlády u nás i v sousedních zemích, odkud někteří z nás pocházejí? Složitá otázka! V červenci přijel náš dlouholetý přítel, kanovník Stéphane Drillon, aby měl pro naše studenty přednášky z kanonického práva. Pomohl nám též upřesnit naše komunitní zásady: rozhodnutí, zda se nechat očkovat, nebo ne, je v posledku otázkou osobního svědomí každého bratra. Právě proto se snažíme nepodlehnout mediálnímu tlaku z jedné či druhé strany, zvažujeme nejen zdůrazňovaný zdravotní aspekt (účinnost a následky vakcin), ale také širší morální kontext (zodpovědnost výrobců, způsob a podmínky za jakých je vakcinace nabízena, atd.). Přitom je nezbytné snažit se vyhýbat sporům, které by mohly snadno poškozovat naše vztahy. Spory dnes rozdělují rodiny, farnosti a diecéze, staví křesťany a tolik našich současníků proti sobě navzájem. V první řadě se musíme vyvarovat rozdmýchávání těchto hádek a zachovávat diskrétnost, citlivost a někdy i mlčení.

Jakožto křesťané jsme založili svou existenci na víře v našeho Vykupitele Ježíše Krista a na naději v život věčný. Jedině toto světlo dokáže vnést do našich životů pevnost pravdy o lidském údělu, i sílu a vytrvalost, které v této nelehké době všichni potřebujeme.

Náš způsob života v ústraní, uprostřed přírody, nám poskytuje značné výhody, a proto chceme projevit solidaritu s těmi, kteří se s problémy, spojenými s pandemií potýkají v plné síle. Nadcházející měsíce a roky budou pro budoucnost rozhodující. Budeme schopni udržet to, co je nezpochybnitelné: náboženskou svobodu, spravedlivé vztahy mezi církví, státy a občany, kteří se mohou svobodně rozhodovat a sami nesou

zodpovědnost za svá rozhodnutí, vše, co se týká důstojnosti lidské osoby, zodpovědné za své činy?

Abychom zůstali věrní svému mnišskému povolání, snažíme se k těmto otázkám přistupovat s moudrostí, kterou nám může poskytnout jistý odstup. Spojuje nás společná víra i společný životní cíl. Ti, kteří truchlí, mohou počítat s naší modlitbou a soucitem; ti, kteří trpí různými těžkostmi, mohou počítat s naší modlitbou a solidaritou; ti, kteří bojují za to, aby mohli svobodně žít a šířit okolo sebe pokoj a radost, které dává Kristus, mohou počítat s naší modlitbou a účastí.

Střípky z konventu

V sobotu 6. 11. 2021 se v Chodově u Karlových Varů uskutečnil další konvent

Západočeského seniorátu ČCE. Dokud „zde chodíme v těle“, musíme i v církvi

leccos organizovat s ohledem na její celek, bez nezdravých filtrů vidět svou minulost a realisticky i s pravou nadějí hledět do budoucnosti.

Rád bych se s vámi podělil o několik konventních „momentek“. V rámci úvodní pobožnosti se s aktivní službou rozloučil bratr farář **Pavel Kučera** z Aše. Jeho svědectví mělo dvě zásadní polohy. Především poděkoval Hospodinu za všechna léta, která na Ašsku v náročné dvojjazyčné službě strávil. Ve své službě nejednou pocítil Boží milost v tíživých situacích. Zároveň

mu na srdci leží velký otazník nad budoucností tohoto regionu těžce postiženého léty totality, vykořeněnosti a obtížného hledání tmelících společenských motivů. Odchází s pokorou sobě vlastní, s osobní nadějí hluboce věřícího člověka, přesto s otázkou na rtech, na kterou nemá ani širší církevní společenství dobrou odpověď. Určitý směr uvažování o problematice „vyloučených lokalit“ naznačil následný rozhovor o konceptu tzv. **regionálního sboru**. Jakousi „testovací oblastí“ je i v našem seniorátu seskupení sborů Podbořany, Horní Slavkov, Ostrov a Nejdek. Služba duchovního pro tak rozsáhlé území bez jasně stanoveného „kmenového“ místa je velmi náročná. Kazatel potřebuje „domácí“ společenství – to zaznělo mj. i z úst bratra Csukáse, právníka SR, který byl hostem konventu. Zvětšující se tlak na finanční životaschopnost sborů vede církevní ústředí k hledání maximálně efektivních modelů fungování církevní práce. Uvědomuji si, že se to týká nás všech. Naše církve si hloubku tohoto problému začala uvědomovat už dávno, přesto realizovaná opatření mohou jen zmírnit tvrdost dopadu, dopřát čas na urychlené „dospívání“ církve, Jen fakticky poznamenávám, že na Plzeňsku proběhne další sloučení sborů – sbor v Dolní Bělé se stane součástí Korandova sboru.

J. Esterle

Železniční 477, 330 03 Chrást,
č. účtu: 722349319/0800
Farář: **Karel Šimr**, mobil 739 244 774,
e-mail: karel.simr@evangnet.cz
chrast.evangnet.cz